

Durak

– Mavrigan · 10 Temmuz 2022

Uzakta bir ses onun üstünde kanatlar
Bir gizem bir sis uzun köksüz ve kuru ağaçlar
Nasıl bir orman bu? Canlı ama neredeyse ölü
Ne toprak kokusu ne yoklar ne sarı kuru yapraklar

Zamanın bir durağı belli ki uzun bir yolculuğun
Günün orta vakti, saatte akrep ışığa denk yelkovan karanlığa
Yolcunun, uğurlayanın, gidenin, geride kalanın mabedi
Ya yolun sondan bir önceki sonu ya da ilk durak sonsuzluğa.

Mavrigan